

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/786/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.112/2025/4. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (Dr. Babos Péter ügyvéd, Szendrői & Babos Ügyvédi Társulás) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Indítványukban a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.112/2025/4. számú közbenső ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.385/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték.
- [2] Álláspontjuk szerint a bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény 28. cikkével, XIII. cikkével, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [3] Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [4] A lakossági hitelezési tevékenységet folytató gazdasági társaság (a továbbiakban: hitelező) 2008-ban japán jen alapú kölcsönszerződéssel forintkölcsönt nyújtott hitelkiváltás céljából az adós magánszemélyeknek. A kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg a hitelező mint zálogjogosult és az egyik adós mint zálogkötelezett között „Jelzálogszerződés önálló zálogjog alapítására” elnevezésű szerződés jött létre (a továbbiakban: zálogszerződés), amely szerint a zálogkötelezett hozzájárult ahhoz, hogy a kizárólagos tulajdonában lévő ingatlanra a zálogjogosult javára a kölcsön és járulékaik erejéig önálló zálogjogot jegyezzenek be az ingatlan-nyilvántartásba. Ugyanazon a napon a hitelező átruházta „az önálló zálogjog szerződésből eredő valamennyi jogát és kötelezettségét” annak a pénzintézetnek (a továbbiakban: bank),

amellyel refinanszírozási jogviszonyban állt. A hitelező 2012-ben azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést. Ezt követően a zálogkötelezett eladta a perbeli ingatlan meghatározott tulajdoni hányadát – többek között – az indítványozóknak (alapul szolgáló bírósági eljárásban: II., III. és V. rendű alperesek), amelyre tekintettel a zálogszerződés felmondásra került. Az önálló zálogjogot többszöri átruházás útján az alapul szolgáló bírósági eljárás felperese szerezte meg.

- [5] A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényre (a továbbiakban: régi Ptk.) alapított keresetében az alpereseket mint egyetemleges kötelezetteket annak tűrésére kérte kötelezni, hogy a felperes a tulajdonukban álló perbeli ingatlanból – önálló zálogjoga érvényesítésére – a fennálló követelését kielégítse. Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, mivel annak jogalapját és összecszerűségét egyaránt vitatták.
- [6] A Fővárosi Törvényszék a 2024. május 10-én kelt, 39.P.20.345/2024/6. számú ítéletében elutasította a keresetet. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint az önálló zálogjog átruházása során a közbenső jogszerző az ingatlanon nem szerzett zálogjogot, így azt átruházni sem lett volna jogosult, másrészt az ingatlanra nem önálló zálogjogot, hanem jelzálogjogot alapítottak, amely csak a kölcsönszerződésből származó követeléssel együtt lett volna átruházható, továbbá nem bizonyított a közbenső jogszerző és a bank között létrejött hitelszerződés alapján, hogy a kölcsönszerződésből eredő követelés a refinanszírozással megfizetésre került. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy önálló zálogjog, mivel a közbenső jogszerző javára nem jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba, a régi Ptk. 259. § (5) bekezdése alapján alkalmazandó régi Ptk. 262. § (1) bekezdésére tekintettel nem jöhetett létre és – a származékos jogszerzés elve alapján – nem volt átruházható. A zálogjoggal nem rendelkező jogosulttól szerző felperes zálogjogának ingatlan-nyilvántartásba történt bejegyzése ellenére ténylegesen nem rendelkezik önálló zálogjoggal és az alperesekkel szemben ezen az alapon követelés érvényesítésére sem jogosult. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a zálogszerződéssel a szerződő felek ténylegesen nem önálló zálogjogot, hanem jelzálogjogot alapítottak, amely a régi Ptk. 251. § (4) bekezdése alapján csak a követeléssel együtt ruházható át. A zálogszerződés nem volt elválasztható a kölcsönszerződéstől, a zálogjogot a kölcsönszerződéshez kapcsolódóan, biztosítéki célból alapították, amely lehetővé tette a járulékos minőségének, a biztosított követeléshez való kapcsolódásának megállapítását.
- [7] A Fővárosi Ítéltábla a 2024. november 12-én kelt, 6.Pf.20.385/2024/6. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy a felperes a perbeli ingatlan tulajdoni lapjára bejegyzett önálló zálogjog alapján az indítványozók meghatározott tulajdoni hányadából kielégítést kereshet. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában mindenekelőtt arra mutatott rá, hogy a felek ingatlanra alapítottak zálogjogot, ezért az szükségszerűen jelzálognak minősül.

A régi Ptk. 262. § (1) bekezdésének – a régi Ptk. 265. § (5) bekezdése szerint az önálló zálogjogra is megfelelően alkalmazandó – szabálya szerint ugyanis ingatlant csak jelzálog alapítása útján lehet elzálogosítani. Ez azonban – a másodfokú bíróság szerint – az alapított zálogjog önálló zálogjog jellegén nem változtatott. A zálogszerződésben a felek a zálogszerződés és nem az önálló zálogjog felmondásáról rendelkeztek, de az önálló zálogjog felmondásának a régi Ptk. 269. § (2) bekezdésében meghatározott szabályaitól egyébként is eltérhettek. A másodfokú bíróság ezért nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a szerződés jelzálogjogra utalásából, valamint a felmondás szerződésben megállapított szabályaiból okszerűen az következne, hogy a felek nem önálló zálogszerződést, hanem jelzálogszerződést kívántak kötni, amely járulékos jellegű. Kiemelte, hogy az önálló zálogjog a biztosítéki célú alapítása esetén sem járulékos kötelezettség, jogi sorsa nem függ a biztosított követelés jogi sorsától. A biztosítéki célból fakadó következmények annyiban válnak a felek jogviszonyának részévé, hogy a jogosult a dologi jogosultságait csak a biztosítéki célból fakadó korlátokkal, a zálogjoggal biztosított követelés érvényesítése érdekében gyakorolja. A biztosítéki célú önálló zálogjog esetében is irányadó a régi Ptk. 251. § (3) bekezdése szerint a zálogtárggyal való felelősség ahhoz a követeléshez igazodik, amelynek biztosítására a zálogtárgy szolgál. A biztosítéki céllal alapított önálló zálogjog átruházásának alapvető indoka az volt, hogy ha az adós nem tesz eleget a kölcsönszerződés szerint a törlesztési kötelezettségének, a refinanszírozó bank közvetlenül tudjon vele szemben a követelés biztosítéka alapján fellépni. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a hitelező jogutóda és az önálló zálogjognak is jogosultja. Az önálló zálogjog átruházási láncolata alapján jogosult a perbeli követelés érvényesítésére az alperesekkel szemben. A refinanszírozási szerződés teljesítése nem szüntette meg sem az adósok kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségét, sem a kötelezettséget biztosító önálló zálogjogot.

- [8] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2025. november 26-án kelt, Pfv.I.20.112/2025/4. számú ítéletében hatályában fenntartotta a jogerős közbenső ítéletet. A Kúria – a precedens határozataira, valamint az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. PJE határozatra és a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményre hivatkozással – mindenekelőtt rögzítette a felülvizsgálati eljárás kereteit. Rögzítette – többek között –, hogy a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt. Ezt követően megállapította, hogy az indítványozók első alkalommal a felülvizsgálati kérelemben hivatkoztak arra, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 87.§-a szerint a közbenső jogszerzés csak a tulajdonjog vonatkozásában érvényesülhet, ezért nem volt érdemben vizsgálható. A Kúria az indítványozóknak azokat a felülvizsgálati

hivatkozásait sem vizsgálhatta, amely szerint a zálogjog az általa biztosított követelés teljesítése folytán megszűnt. A Kúria szerint nem volt érdemben vizsgálható az indítványozóknak a zálogjog téves minősítésével kapcsolatban a zálogszerződés semmisségére és a bank zálogjoga bejegyzésének ezen alapuló érvénytelenségére történt felülvizsgálati hivatkozása, így a régi Ptk. 228. § (3) bekezdése és 239. § (1)-(2) bekezdésének megsértése sem, mert a felülvizsgálati kérelemben foglaltak nem képezték a másodfokú eljárás tárgyát, így e körben a másodfokú bíróság nem követhetett el jogszabálysértést. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság az ítéletében kifejtettek szerint értelmezhetőnek tartotta a zálogszerződés kikötéseit, nem ítélte azokat a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okból semmisnek, az indítványozók pedig nem támadták fellebbezésükben az elsőfokú ítélet indokolását arra hivatkozással, hogy a zálogszerződés érvénytelen (semmis).

- [9] A Kúria az érdemben vizsgálható hivatkozások tekintetében megállapította, hogy a jogerős közbenső döntés nem jogszabálysértő. A Kúria az indítványozóknak a zálogjog téves minősítésével kapcsolatban előadott hivatkozásaira tekintettel rögzítette, hogy az önálló zálogjog biztosítékként is kiköthető. A Kúria a 2/2021. Polgári jogegységi határozatában kifejtette a biztosítéki céllal alapított önálló zálogjog jogi természetével kapcsolatos álláspontját, amelynek a lényege az, hogy az önálló zálogjog biztosítéki célú alapítás esetén sem járulékos kötelezettség, jogi sorsa nem függ a biztosított követelés jogi sorsától. A Kúria szerint az indítványozók a zálogjog téves minősítése körében előadott felülvizsgálati hivatkozásai nincsenek tekintettel a biztosítéki célú önálló zálogjog fentiek szerinti jogi természetére. A Kúria szerint a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felek önálló zálogjogot alapítottak, az önálló zálogjogot pedig annak jogosultja átruházhatja a régi Ptk. 269. § (3) bekezdése szerint.
- [10] A Kúria az indítványozóknak a zálogjog bejegyzése iránti jog átruházása semmisségével és a bank részére bejegyzett önálló zálogjog érvénytelenségével kapcsolatos felülvizsgálati hivatkozását sem ítélte alaposnak. A Kúria szerint a zálogjog bejegyzése iránti jog követelés nélküli átruházása csak abban az esetben ütközhetett volna jogszabályba, ha a perbeli zálogszerződésben a felek jelzálogjogot alapítottak volna, a jelen esetben azonban önálló zálogjogot alapító szerződés jött létre. Az önálló zálogjog bejegyzése iránti jog átruházásának pedig a felülvizsgálati kérelemben előadottak miatt nem volt jogi akadálya.
- [11] A Kúria rámutatott arra, hogy a régi Ptk. 269. § (5) bekezdése szerint az önálló zálogjogra megfelelően alkalmazandó régi Ptk. 262. § (1) bekezdése értelmében az ingatlanra vonatkozó önálló zálogjog alapításának két konjunktív feltétele van: egyrészt az erre irányuló szerződés, másrészt a zálogjognak az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése. A Kúria megállapította, hogy a közbenső jogszerző zálogjogosultként önálló zálogjog alapítására irányuló szerződést kötött, a bejegyzéshez való jogot pedig átruházta a bankra, amely a maga javára önálló

zálogjogot jegyeztetett be. A Kúria annyiban pontosította a jogerős közbenső ítéletet, hogy a zálogkötelezett az önálló zálogjogot alapító szerződésben egyértelmű hozzájárulást adott a zálogjogosult részére az önálló zálogjog bejegyzéséhez, mely bejegyzési engedély alapján keletkezett bejegyzéshez való jogát átruházhatta.

- [12] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.20.112/2025/4. számú közbenső ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.385/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [13] Az indítványozók az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, valamint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabály sérelmére hivatkoztak.
- [14] Az indítványozók szerint a bírói döntések azért sértik a tulajdonhoz való jogot, mert az alapul szolgáló bírósági eljárásban becsatolt adásvételi szerződések rendelkezései szerint az indítványozók az ingatlanok tehermentes tulajdonszerzését célozták. Ezzel szemben a bírói döntések tényleges hatásukat tekintve – annak megállapításával, hogy az indítványozók tulajdoni hányadát zálogjog terheli, amely zálogjog alapján a felperes az indítványozók ingatlanaiból kielégítést kereshet – megfosztják az indítványozókat a tulajdonuktól.
- [15] Az indítványozók a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében előadták, hogy az eljáró bíróságok nem tettek eleget a hatékony bírói jogvédelem követelményének. Álláspontjuk szerint a másodfokú bíróság mellőzte a közrehatási kötelezettségének teljesítését, az anyagi pervezetés megadását, így az indítványozókat nem hozták olyan helyzetbe, hogy az ügy szempontjából a bíróságok által lényegesnek vélt körülmények vonatkozásában nyilatkozatot tudjon tenni, illetve bizonyítási indítványait ki tudja terjeszteni. Mindezek eredményeként a másodfokú eljárásban úgynevezett „meglepetés ítélet” született. Ezen túlmenően a másodfokú bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie a semmisség fennállását. A Kúria pedig jogellenesen leszűkítette az indítványozók felülvizsgálati kérelmét azzal, hogy nem vizsgálta érdemben a kérelmek egy részét.
- [16] Az indítványozók az Alaptörvény 28. cikke tekintetében abból indulnak ugyan ki, hogy ez a rendelkezés nem az indítványozók jogát deklarálja, hanem a bíróságokra telepít a jogszabályok értelmezésével kapcsolatos többletkötelezettséget. Ennek ellenére azt kifogásolják, hogy a fenti jogszabályértelmezési szabály az indítványozók „saját ügyében való alkalmazására irányuló jogát” sérti, mivel a bíróságok nem megfelelően értelmezték a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) anyagi pervezetésre vonatkozó rendelkezéseit.
- [17] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi

feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokait [Abtv. 56. § (3) bekezdés].

- [18] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozók jogi képviselője 2026. január 5-én vette át a Kúria közbenső ítéletét, az alkotmányjogi panaszt február 19-én terjesztette elő. Az indítványozók tehát az alkotmányjogi panaszt a Kúria közbenső ítéletével szemben a törvényi határidőn belül terjesztették elő.
- [19] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozók jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntéseket, továbbá az indítvány tartalmazza az alaptörvény-ellenességre vonatkozó okfejtést, valamint a kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozók a rendelkezésére állt jogorvoslatokat kimerítették. Ezen túlmenően az indítványozók indítványozói jogosultsága és érintettsége is megállapítható az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján, mivel saját egyedi ügyükkel összefüggésben terjesztettek elő alkotmányjogi panaszt, amelyben saját alapjogaiknak sérelmére hivatkoztak [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1) bekezdés]. Ugyanakkor az Alaptörvény 28. cikke nem tartalmaz az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszban hivatkozható Alaptörvényben biztosított jogot.
- [20] 4. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során azonban megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [21] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja,

hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]; 3420/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [32]}.

- [24] 4.1. Az indítványozók szerint a bírói döntések tényleges hatásukat tekintve – annak megállapításával, hogy az indítványozók tulajdoni hányadát zálogjog terheli, amely zálogjog alapján a felperes az indítványozók ingatlanaiból kielégítést kereshet – megfosztják az indítványozókat a tulajdonuktól.
- [25] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók a tulajdonjog sérelmével összefüggésben valójában a bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdéseket kifogásoltak. Az eljáró bíróságok megállapították, hogy a felperes a hitelező jogutóda és az önálló zálogjognak is jogosultja, valamint az önálló zálogjog átruházási láncolata alapján jogosult a perbeli követelés érvényesítésére. Ezzel szemben az indítványozók abból indultak ki, hogy az indítványozók tulajdoni hányadait olyan dologi kötelezettség terheli, amely a refinanszírozás útján megszűnt.
- [26] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XIII. cikkre vonatkozó gyakorlata szerint „[a] tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani. Ez az ellentmondás nehézséget jelent a tulajdonként védett jogosítványok meghatározásakor. Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői” {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}. Az Alaptörvény XIII. cikke védi tehát a megszerzett tulajdont az elvonás ellen, illetőleg annak korlátozása ellen {3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]}.
- [27] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozik annak megállapítása, hogy az indítványozók az irányadó jogszabályok alapján milyen kötelezettségekkel terhelten szerezték meg a tulajdonukban álló ingatlanokat.
- [28] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tulajdonhoz való joggal [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése] összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben

befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát megalapozhatná.

- [29] 4.2. Az indítványozók a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmével összefüggésben azt kifogásolták alkotmányjogi panaszukban, hogy a másodfokú bíróság mellőzte a közrehatási kötelezettségének teljesítését, az anyagi pervezetés megadását, ezen túlmenően a másodfokú bíróságnak hivatalból kellett volna észlelnie a semmisség fennállását. A Kúria pedig jogellenesen leszűkítette az indítványozók felülvizsgálati kérelmét azzal, hogy nem vizsgálta érdemben a kérelmek egy részét.
- [30] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy hatásköre nem terjed ki a másodfokú bíróság anyagi pervezetésének felülvizsgálatára, valamint annak felülvizsgálatára sem, hogy a Kúria – a Pp. keretei között – a felülvizsgálati kérelem mely hivatkozásait vizsgálhatta érdemben és melyeket nem. A Kúria minden felülvizsgálati hivatkozással összefüggésben kifejtette, hogy azokat miért nem vizsgálhatta érdemben. Az indítványozóknak a zálogjog bejegyzése iránti jog átruházása semmisségével és a bank részére bejegyzett önálló zálogjog érvénytelenségével kapcsolatos felülvizsgálati hivatkozásait pedig érdemben vizsgálta, de azt nem ítélte alaposnak, mivel – az elsőfokú bíróság minősítésével szemben – a másodfokú bíróság jogi minősítését ítélte helytállónak, miszerint a jelen esetben önálló zálogjogot alapító szerződés jött létre, amely nem járulékos kötelezettség, ezért jogi sorsa nem függ a biztosított követelés jogi sorsától. A Kúria hangsúlyozta, hogy a biztosítéki céllal alapított önálló zálogjog jogi természetével kapcsolatos álláspontját részletesen kifejtette a 2/2021. Polgári jogegységi határozatában, a kifogásolt közbenső ítéletében pedig a döntés elvi tartalmaként kiemelte, hogy melyek az ingatlanra vonatkozó önálló zálogjog alapításának feltételei és a konkrét ügyben megvizsgálta, hogy ezek a feltételek fennálltak-e. Annak megítélése, hogy a konkrét ügyben az ingatlanra vonatkozó önálló zálogjog alapításának feltételei fennálltak-e vagy sem az eljáró bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés.
- [31] Tehát önmagában az, hogy az indítványozók az egyébként megindokolt bírói döntéseket megalapozatlannak, tévesnek és ezekből kifolyólag magukra nézve sérelmesnek tartják, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [32] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski
Nóra Edit s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró